

Moartea vine de la Bucuresti

-- Capitala este cea mai mare sursa de poluare a Argesului, Dunarii, Deltei si chiar a Marii Negre * Din cauza lipsei unei statii de epurare, toata otrava din metropola se varsa in aceste ape prin Dambovita * Ecosistemele sunt iremediabil afectate, iar cele care se pot regenera au nevoie de cel putin 25 de ani

Bucurestiul este singura capitala europeana care nu are o statie de epurare a apelor uzate si nici nu va avea prea curand. In paralel, circa 85% dintre statiile de epurare existente la nivelul teritoriului nu functioneaza corespunzator. Potrivit specialistilor, cea mai mare sursa de poluare a Marii Negre, Argesului, Dunarii si Deltei provine din Dambovita. In ultimii ani, protectia mediului a fost unul dintre cele mai neglijate domenii in care s-a remarcat tara noastra.

In 2002, reprezentantii Comisiei Europene si cei ai Ministerului Mediului din Romania au stabilit construirea de urgenta a unei statii de epurare a apelor uzate din Bucuresti. Desi ni s-a oferit o finantare de 190 de milioane de euro, din necesarul de 230 de milioane de euro, vor mai trece multi ani pana cand instalatia va functiona la jumatate din capacitate. Lucrarile incredintate unui consortiu grecesc au fost oprite in cateva randuri si inainteaza in pas de melc. Deocamdata, autoritatile nu sunt deranjate de aceasta situatie, de vreme ce ne-am integrat in UE, iar cei de la Bruxelles nu ne mai preseaza cu insistente.

12 ani de procese si nepasare

In anii '80, in apropierea Capitalei, a inceput constructia Statiei de Epurare a Apelor Uzate Bucuresti-Glina. S-a construit ceva, inasa mult prea putin, iar dupa 1989 lucrarea n-a mai fost finantata. Apoi, au inceput procesele pentru teren, intre Primaria Capitalei si cea a comunei Glina. Suprafata de 72 ha dedicata acestui proiect s-a constatat a fi insuficienta. Pana la urma, Glina a mai cedat 42 ha, in folosinta gratuita, municipiului Bucuresti. Intre 1996 - 1997 s-a incercat reluarea lucrarilor, dar n-a fost decat un balon de sapun care s-a spart repede, din lipsa fondurilor necesare. Consilierii bucuresteni au dat o hotarare in acest sens, inasa au uitat sa aloce si banii necesari. Astfel, au trecut mai bine de zece ani, pana cand autoritatile sa inceapa identificarea surselor de finantare a proiectului. Abia in 2004 s-a semnat Memorandumul de Finantare intre Comisia Europeana si Guvernul Romaniei, prin care s-au alocat fonduri nerambursabile pentru acest proiect ISPA. Mai mult de jumatate venea de la Bruxelles, iar restul trebuia sa-l punem noi, pe baza unor credite externe. Pentru realizarea primului flux al Statiei de epurare a apelor uzate s-au cheltuit deja cateva milioane bune de euro.

Ioana Carlig – Ziua Foto

O tona de cianuri in 2007

La ora actuala, circa 80% din apele uzate ale Romaniei, provenite de la principalele surse de poluare, ajung in rauri, si de aici in mare, neepurate sau insuficient epurate. Este vorba despre aproximativ 1500 de milioane de metri cubi anual. Anul trecut, in Dambovita au fost deversati 370.000 de metri cubi de ape uzate, in care s-au identificat peste 25.000 de tone fosfati, 500 de tone de detergenti, o tona de cianuri, iar cantitatile de azot, amoniu, uree sau fosfor au depasit de 30 - 40 de ori normele standardelor de calitate impuse. Perioada de tranzitie pentru ca tara noastra sa se puna la punct cu apa potabila si cea uzata a fost stabilita de UE, inainte de anul 2018. Din cele 29,3 miliarde de euro, cat ni s-a alocat pentru protectia mediului, 18,5 miliarde de euro vor fi directionati spre epurarea apelor uzate si imbunatatirii apei de la robinet, declara Sulfina Barbu, pe cand era ministru. Acestea sunt cifre oficiale, pe care reprezentantii Ministerului nu prea le cunosc. Spre exemplu, Ana Lucia Varga, secretar de stat in acelasi minister, a declarat si ea presei ca, pentru apa potabila si cea uzata, ni s-au alocat 14 miliarde de euro. Ceea ce denota ca era total pe langa subiect.

La cine se duc banii

Suedezii de la SWECO International AB si francezii de la SOGREAH Consultants au incasat 3.765.418 euro pe asistenta tehnica pentru managementul proiectului. De asemenea, suma de 3.689.923 de euro a revenit, pentru supervizarea lucrarilor, consortiuului format din Jacobs GIBB Ltd. Marea Britanie, FICHTNER GmbH & Co. KC Germania si Placenter Ltd. Finlanda. Contractul de lucrari ce cuprinde antreprenoriat, proiectare si executie i-a revenit consortiuului grecesc AKTOR SA - ATHENA SA, valoarea totala ridicandu-se, pentru primul flux al proiectului, la 83.533.625 de euro. Lucrarile au demarat in decembrie 2006, finalizarea lor fiind stabilita peste exact trei ani. Intre timp, valoarea lucrarilor a fost majorata de administratia Videanu, iar termenul de finalizare s-a prelungit in cateva randuri. In prezent, o parte a apelor uzate si meteorice din Bucuresti si imprejurimi sunt colectate la Statia de la Arcuda - care are o vechime de 100 de ani -, prin aceeasi retea de canalizare. De aici, cu ajutorul a 12 statii de pompare, aflunetii sunt impinsi la extremitatea sud-estica a orasului, adica la statia de la Glina, care nu functioneaza.

Videanu a umflat nota

La ora actuala, nimeni nu stie cu exactitate cat vor costa lucrarile de la Glina, pentru punerea in functiune a 55% din capacitatea Statiei de epurare a apelor uzate si nici cand vor fi acestea finalizate. Ultima cifra in acest sens a fost avansata de fostul primar general Adriean Videanu (foto), situandu-se la nivelul a 108,3 milioane de euro. Adica, dintr-un foc cu 17.311.034 euro mai mult decat estimarile initiale. De asemenea, costurile totale ale statiei, estimate de fostul primar general, Traian Basescu, la 230 de milioane de euro, au ajuns sub administratia Videanu la 250 de milioane de euro, apoi la 253,3 milioane de euro. In ceea ce priveste termenul de finalizare, acesta a fost prelungit din decembrie 2009, la o data incerta situata in intervalul 2014 - 2015. Tot Adriean Videanu a incercat sa le impuna bucurestenilor, pentru a face rost de zecile de milioane cu care a suplimentat bugetul lucrarilor de la Glina, o taxa de 1% pentru apa uzata. Tara noastra fiind printre statele lumii cu cele mai multe taxe, consilierii municipali nici n-au vrut sa auda de acest nou bir. Ba mai mult, primarul n-a avut nici macar sprijinul colegilor sai de partid, pe motiv de campanie electorala.

50 de ani pentru refacerea ecosistemului

Potrivit specialistilor, chiar si dupa finalizarea Statiei de epurare a apelor uzate de la Glina, tot vor trebui sa treaca intre 25 si 50 de ani, pana cand ecosistemele poluate de apele deversate in Dambovita se vor reface. Chiar si edilul Razvan Murgeanu a sustinut aceasta idee: "Este un rau mort (raul Arges - n.r.), nu mai creste nimic acolo. De la vegetatie pana la fauna, nu are nimic comun cu civilizatia. Sa nu-si imagineze vreun cetatean al Romaniei ca, daca terminam statia asta (de la Glina - n.r.) intr-un an se va putea pescui in Arges. Nici pomeneala! 25 de ani este durata medie de refacere a circuitului trofic", a mai declarat fostul viceprimar general al Capitalei. In zona varsarii Dambovitei in Arges,

localnicii abia mai pot respira din cauza mirosurilor pestilente. De asemenea, in multe alte zone, pasarile se hranesc cu dejectii sau cu pesti infestati. La ora actuala, cele mai mari cantitati de ape uzate provin de la unitatile industriale. Ca sa dam cateva exemple, pentru obtinerea unei tone de hartie rezulta circa 100 - 200 mc ape uzate, pentru o tona de cauciuc 150 mc, iar pentru prelucrarea unei tone de fructe 10 - 20 mc ape uzate. Un bucurestean produce in jur de 0,45 mc de apa uzata pe zi.

Pagina realizata de Dan COSTE